

MY GRANDFATHER FERDINANDO

The Man Who Played Life By Ear

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: FERDINANDO AFI MINN

Ég hafði setið við skrifborðið síðan um morguninn – leið til að gera það sem ég vildi, ekki það sem ég þurfti. Leið til að vera hamingjusamur í heimi þar sem tímasetning varanleikans hafði ekki enn verið ákveðin.

Milli þess að lesa bók, grein á netinu, símtals frá vini, póstsins sem hringir bjöllunni og konunnar minnar sem kallar á mig út í bíl til að bera inn matarpokana – eru mörg símaver sem hafa áhuga á að hringja í mig. Og ég kem þeim á óvart, því ég sný erindi þeirra upp í hvatningu. Þegar ég segi þeim að ég sé fátækur vorkenna þau mér. Konurnar vilja gera eitthvað fyrir mig – en þær vita ekki að ég var alinn upp við að taka án þess að selja. Háskólalexía frá manni með aðeins stúdentspróf.

Og mitt í þessu öllu er tónlist – tónlist New York, Manhattan, enskumælandi – svo færir hún sig yfir í tónlist áranna minna og endar á klassíkinni: Mozart, Chopin, Vivaldi og Beethoven. Svo finnst ég frið í tónsmíðum meistarans Ennio Morricone.

Það var í einu þessara verka sem ég rakst á mandólínið í dag – uppáhaldshljóðfæri afa míns. Hann fékk eitt sex ára gamall og lék á það eftir eyranu í meira en níutíu ár, án þess að læra tónfræði eða kaupa námskeið á Amazon. Eina ástríða hans voru mansöngvarnir sem hann flutti fyrir konur – þar á meðal þeir sem voru pantaðir.

Líf, líf Frega-fjölskyldunnar, þar sem hráefnið hefur aldrei verið peningar – aðeins ánægjan af því að gera það sem við fæddumst til að gera: að gleymast ekki.

Nando